Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVII. Kraków, dnia 24 lutego 1934. Nr. 8.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki"

Szczegóły projektu nowej ordynacji podatkowej.

Rada Ministrów na jednem ze swych ostatnich posiedzeń uchwaliła przedłożony jej przez minist. skarbu projekt ustawy o ordynacji podatkowej, która wprowadza jednolite, porozrzucane obecnie po poszczególnych ustawach podatkowych, przepisy formalne. Jednakże poza kompilacją niektórych obowiązujących obecnie przepisów formalnych, projekt ordynacji przewiduje przedewszystkiem zasadnicze zmiany w dotychczasowym stanie rzeczy, które z pewnością nie będą bez wpływu na ukształtowanie się stosunków między władzami skarbowemi a podatnikiem.

W dziedzinie władz skarbowych przeprowadza ordynacja zasadę dwuinstancyjności, poruczając naczelny i ogólny nadzór nad sprawami podatkowemi ministrowi skarbu. Pierwszą instancją w sprawach podatkowych są urzędy skarbowe, zaś drugą instancją — izby skarbowe, sprawujące również nadzór nad czynnościami władz pierwszej instancji. Minister skarbu może przekazać izbom skarbowym załatwianie niektórych spraw podatkowych w pierwszej instancji; dla tego rodzaju spraw drugą instancją będzie ministerstwo skarbu. Projekt zrywa z dotychczasowym systemem wymiaru podatków w I. instancji przez komisje szacunkowe i powierza te czynności urzędom skarbowym. Władzami powołanemi do rozstrzygania odwołań w sprawach wymiaru przez urzędy skarbowe podatków: dochodowego (cz. I. ustawy) oraz przemysłowego od obrotu — są ustanowione przy izbach skarbowych komisje odwoławcze, działające w oparciu się na czynniku obywatelskim, powołanym z grona płatników.

W okręgu każdej izby skarbowej ustanawia się jedną lub więcej komisyj odwoławczych w zależności od uznania ministra skarbu. Komisja odwoławcza, składająca się z przewodniczącego oraz z 24 do 36 członków i tyluż ich zastępców, powoływaną jest zasadniczo na okres dwuletni. Odmiennie od dotychczasowego stanu, na czele komisji ma stać niezależny od prezesa izby skarbowej urzędnik I. kategorji, mianowany przez ministra skarbu z pośród takich urzędników, którzy odbyli conajmniej 5-letnią służbę w dziale podatków bezpośrednich. Minister skarbu mianuje połowę (12 wzgl. 18) członków komisji i tyluż zastępców na wniosek prezesa izby skarbowej, połowę powołuje z pośród kandydatów przedstawionych za pośrednictwem prezesa izby skarbowej w potrójnej liczbie przez: 1) izby przemysłowo-handlowe, rzemieślnicze i rolnicze. 2) przez organizacje samorządu wolnych zawodów (Rady Adwokackie i Izby Lekarskie). Członkowie komisyj odwoławczych muszą być płatnikami podatku przemysłowego od obrotu lub dochodowego (Dział I.) w okręgu danej izby skarbowej, a ponadto muszą być obywatelami Rzeczypospolitej, mieć ukończony trzydziesty rok życia, korzystać z pełni praw cywilnych i obywatelskich i nie być karanymi za przestępstwo na szkodę skarbu państwa. Od pełnienia czynności członka lub zastępcy mogą uchylić się jedynie posłowie ciał ustawodawczych, duchowni, osoby w wieku ponad 60 lat i t. d.

Odwołania płatników od wymiaru rozpatrywane są zasadniczo nie na plenum komisji, lecz w sekcjach, złożonych z przewodniczącego oraz 6-ciu członków, w tem 3-ch z grupy mianowanych, przyczem przewodniczącym sekcji może być za zgodą przewodniczącego komisji — urzędnik izby skarbowej.

Komisja odwoławcza w pełnym składzie obraduje i orzeka tylko w sprawach ustalenia podatkowych norm szacunkowych i orjentacyjnych, w sprawach mających zasadnicze znaczenie dla wymiaru podatków oraz w tych wszystkich wypadkach, gdy przewodniczący sekcji będzie uważał, że uchwała sekcji narusza przepisy ustaw podatkowych lub rażąco odbiega od danych, zawartych w aktach wymiarowych.

Dla załatwiania swych spraw podatkowych z władzami skarbowemi płatnik może ustanowić pełnomocnika. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie.

Postępowanie wymiarowe rozpoczyna się zasadniczo od złożenia zeznania przez płatnika przy jednoczesnem zużytkowaniu danych ewidencyjnych, do których dostarczenia zobowiązane są w bardzo szerokim zakresie urzędy i instytucje państwowe i samorządowe oraz właściciele budynków. Poważny nacisk kładzie ordynacja na zeznania świadków i znawców przyczem na biegłych i znawców za odpowiedniem wynagrodzeniem wzywane będą osoby z list ustalanych przez instytucje samorządu gospodarczego i zawodowego. Władze skarbowe mają prawo żądać przesłuchania świadków i znawców pod przysięgą przed sądem grodzkim.

Jednolite terminy składania zeznań dla pewnych kategoryj płatników podatku przemysłowego od

(Ciąg dalszy na str. 11-tej)

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVII. Kraków, dnia 24 lutego 1934 Nr. 8.

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43. Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 23
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Złoty polski
w morzu „zepsutych" walut

Coraz szerzej roztacza się dookoła nas fala dewaluacji walut. W ostatnim czasie odpadła od bloku złotego jedna z najważniejszych i najsolidniejszych cegiełek: korona czeska. Rząd przedłożył czechosłowackim ciałom ustawodawczym projekt obniżenia wartości korony czechosłowackiej o 16.2|3% — a do chwili, w której piszemy te słowa, została dewaluacja ta uchwalona narazie przez parlament i oczekuje jedynie zatwierdzenia przez senat. Nie ulega jednak wątpliwości, że już w najbliższym czasie projekt rządowy stanie się obowiązującą ustawą. Zdewaluowana korona czechosłowacka będzie się obecnie równała 37.15 miligramom czystego złota, podczas gdy dotychczasowa jej wartość wynosiła 44.58 miligramów złota. Jednocześnie obniżono do 25% złote pokrycie korony czechosłowackiej, które według ustawy z roku 1929 wynosiło 30%. W rzeczywistości pokrycie waluty czeskiej złotem wynosiło około 39%. Uzyskana w ten sposób marża emisyjna służyć będzie na zliberalizowanie polityki kredytowej dla ożywienia życia gospodarczego Czechosłowacji.

Dewaluacja korony czeskiej ma na celu usunięcie szeregu trudności gospodarczych Czechosłowacji. Przez obniżenie korony czeskiej spodziewa się rząd zwiększyć zdolność eksportową przemysłu czeskiego, przeprowadzić oddłużenie sfer gospodarczych, szczególnie rolniczych, zmniejszyć bezrobocie i poprawić stan finansów państwowych. Eksperyment czeski różni się przytem od podobnego eksperymentu angielskiego i amerykańskiego. Anglja bowiem również zdewaluowała funt szterling dla zlikwidowania szeregu trudności gospodarczych szczególnie zaś trudności eksportowych, jednak Anglja zerwała z parytetem złota i dotychczas prowadzi politykę waluty kontrolowanej, podczas gdy Czechosłowacja nie zrywa z „goldstandardem" i zamierza po przeprowadzeniu dewaluacji korony przywiązać ją z powrotem do złota. Również od kroku Roosevelta różni się eksperyment czechosłowacki. Stany Zjednoczone bowiem zerwały z parytetem złota i równocześnie utrzymują świat w napięciu odnośnie do dalszych losów dolara, aby w ten sposób utrzymać w szachu ceny najważniejszych towarów amerykańskich, podczas gdy Czechosłowacja nie pragnie bynajmniej zwyżki cen a nawet przeciwnie, stara się wszelkiemi siłami o utrzymanie dotychczasowego poziomu cen. Dewaluacja korony czeskiej nosi zatem znamiona wybitnie deflacyjne, albowiem za pośrednictwem waluty pragnie rząd jednem cięciem zredukować budżet, płace i ceny wewnętrzne, wyrażone w złocie, dla zmniejszenia długów wartości długów i dla wzmocnienia siły konkurencyjnej Czecho-

słowacji na międzynarodowych rynkach eksportowych.

Jak już powiedzieliśmy, sytuacja bloku złotego doznała teraz znacznego osłabienia. Zalewa nas morze zepsutych walut a ostatnie wysepki walut, dochowujących wierności parytetowi złota podmywane są intenzywnie przez zwolenników porzucenia goldstandardu. W takich warunkach nie należy się dziwić, że i w Polsce zyskuje na sile grupa ekonomistów, zalecająca dewaluację złotego. Zwolennicy porzucenia przez Polskę parytetu złota dzielą się przytem na dewaluacjonistów i na inflacjonistów, przyczem pierwsi dążą do zmniejszenia zawartości złota w walucie, drudzy zaś do drukowania banknotów na cele inwestycyjne.

Nie trzeba dodawać, że realizacja choćby jednego z powyższych dwóch wskazań pociągnęłaby za sobą nieobliczalne wprost konsekwencje dla naszego gospodarstwa społecznego. Nie poprawilibyśmy sytuacji naszego eksportu, albowiem eksport ten w przeważającej większości obejmuje płody rolne, które dotknięte są nie tyle wysokiemi cłami krajów odbiorczych ile polityką kontyngentową krajów przemysłowych, stosujących politykę ochrony rodzimego rolnictwa. Polityka kontygentowa nie uzależnia przydziału kontygentu importowego od ceny, jaką oferuje dany kraj eksportowy, lecz od kontygentu, jaki otrzymuje w zamian za udzielony kontygent. Ponadto należy zważyć, że niemal wszystkie artykuły naszego wywozu eksportujemy zagranicą po cenach deficytowych, daleko niższych od większości naszych konkurentów, tak, że dalsze obniżenie cen eksportowych nie zaważyłoby zbytnio na sytuacji naszego eksportu. Również przyczyna obniżki ciężaru długów nie jest dla Polski aktualna, albowiem rząd nasz większość wewnętrznego zadłużenia objęta jest ustawodawstwem moratoryjnem, (ustawy finansowo rolne i moratorjum hipoteczne) 70% ludności nie spłaca i tak długów, pocóż więc te długi obniżać?

Natomiast nie ulega wątpliwości, że dewaluacja złotego doprowadziłaby do zwyżki cen wewnętrznych, co w końcu zmusiłoby rząd do zwiększenia wydatków i inflacyjnego drukowania banknotów. Społeczeństwo nasze ma bowiem jeszcze we krwi smutne doświadczenia z czasów inflacyjnych i trudno wymagać od takiego społeczeństwa, aby okazało tę samą dyscyplinę, jaką okazało społeczeństwo angielskie w momencie dewaluacji funta szterlinga. Niezawsze to, co się udaje w Anglji można zastosować w innym kraju, szczególnie w Polsce. Jeżeli w Chinach udaje się doskonale uprawa ryżu, to to jeszcze nie dowodzi, że w Polsce również istnieją warunki do uprawy ryżu. Również z góry można przewidzieć, że dewaluacja złotego wywoła run na nasze instytucje kredytowe, poderwie wyhodowany z tak wielkim trudem zmysł oszczędnościowy obywateli i zakłóci proces kapitalizacji społecznej, który dla Polski, pozbawionej dopływu obcych kapitałów, jest podstawą rozwoju gospodarczego.

Dlatego jest wielką zasługą rządu, że nie idzie na lep haseł o konieczności dewaluacji złotego i podkreśla przy każdej nadarzającej się sposobności swą

niezłomną wolę bezwzględnej stabilizacji złotego. Jak doniosła oficjalna agencja „Iskra“, jeden z korespondentów zagranicznych pism otrzymał w Min. Skarbu i w Banku Polskim autorytatywną deklarację, że Polska w żadnym wypadku nie pójdzie w ślad korony czeskiej. Również ostatnio udzielił prof. Wł. Zawadzki, Minister Skarbu Rzplitej wywiadu pismom polskim i podkreślił, że rząd bezwarunkowo nie pójdzie za głosem zwolenników dewaluacji złotego i uważa, że dotychczasowa droga w kierunku stabilizacji waluty jest jedynie celowa.

Przykład Niemiec i szeregu krajów środkowo-europejskich pokazał nam, że jeżeli rząd jakiegoś kraju pragnie utrzymać stabilizację waluty, wówczas wysiłki jego bywają zawsze uwieńczone pomyślnym rezultatem, nawet wtedy, gdy jak Niemcy, waluta ma pokrycie w złocie w wysokości mniejszej, aniżeli 6%.

Złoty polski jest silny, a los jego nie budzi żadnych obaw. Po likwidacji kryzysu światowego zobaczymy, że wysiłki rządu w kierunku stabilizacji waluty opłacały się dla zdobycia tego zaufania zagranicy do nas, jakie wtedy wystąpić musi.

Sem.

Zryczałtowanie podatku przemysł. na rok 1934.

W Dz. Ustaw Nr. 13 z br. ukazało się rozporządzenie Ministra Skarbu z 30. I. 1934, w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw.

Najważniejsze postanowienia tego rozporządzenia są następujące:

Podczas gdy ryczałt ustanowiony rozporządzeniem z 4 lutego 1932, obejmował dwa lata tj. rok 1932 i 1933, to obecne rozporządzenie obejmuje tylko jeden rok tj. 1934.

Dotychczas tylko III. i IV kat. handlowa korzystały ze zryczałtowania, obecnie — wśród pewnych warunków — ryczałt odnosi się również do II. kat.

KTÓRE PRZEDSIĘBIORSTWA OBJĘTE SĄ RYCZAŁTEM?

Tylko te, których obrót przeciętny prawomocny w stosunku rocznym ustalony za lata podatkowe 1930 i 1931, nie przekroczył kwoty zł. 45.000.

Tyczy się to zarówno przedsiębiorstw II. kat. jakoteż III. i IV. handlowej oraz VI. VII. i VIII. przemysłowej. — W szczególności:

a) II. kat. jednak tylko w tym wypadku, gdy do tejże kategorji płatnik obowiązany jest z powodu rodzaju przedsiębiorstwa tj. jakości sprzedawanych towarów (luksusowe): nie tyczy się to zaś tych przedsiębiorstw II. kat. (choćby ich przeciętny obrót ówczesny nie przekraczał 45.000 zł.) jeżeli do tejże ka-

tegorji obowiązani byli z powodu charakteru przedsiębiorstwa tzn. ponieważ trudnili się sprzedażą hurtową, zatrudniali ponad jednego pracownika, utrzymywali składy poza domem, w którym znajdowało się przedsiębiorstwo itp. A więc do tej grupy, korzystającej z ryczałtu, należą kupcy, trudniący się drobną sprzedażą kamieni szlachetnych, pereł i korali, przedmiotów wyrobionych w całości lub części ze złota lub platyny oraz wyrobów srebrnych, z kości słoniowej, bursztynu, masy perłowej, art. toaletowych z kości słoniowej, bronzów, majolik, platerowanych zastaw stołowych, wyrobów z kryształu i porcelany, antyków, mebli wyścielanych, rzeźbionych, politurowanych i woskowanych, pianin, fortepianów, dywanów, gobelinów, rowerów, motocykli, samochodów, skór meblowych i galant., skórzanych przyborów podróżnych, wyrobów siodlarskich i rymarskich, ubrań skórzanych i futrzanych, futer, wykwintnego obuwia gemzowego, zamszowego, lakierowanego, towarów włóknistych, ubiorów gotowych, bielizny jedwabnej i webowej oraz strojnej z cienkich materjałów, kapeluszy zagranicznych i strojnych kapeluszy damskich, parasoli i parasolek, krytych jedwabną tkaniną, lub półjedwabną, tiulu jedwabnego, tkanin haftowanych i wyrobów dzianych, jedwabnych, win winogronowych, koniaków, wódek, likierów, pasztetów itp. wyszukanych tow. gastronomicznych, pachnideł i kosmetyki, dzieł sztuk plastycznych, broni, aparatów fotograficznych, przyborów optycznych, chirurgicznych, fizycznych itp. armatury elektrycznej, przyborów do wodociągów i łazienek, kas ogniotrwałych, luster, wyrobów gumowych, i gutaperkowych, kawy i herbaty, materjałów aptecznych w stolicy i miejscowościach I. i II. klasy, lakierów i farb olejnych, obić papierowych, lamp, przędzy i koronek, silników i maszyn w tej liczbie i maszyn do szycia, do pisania, do rachowania, oraz ich części składowych.

b) III. i IV. handlowej, (a więc przy III. kat. przedsiębiorstwa handlowe, trudniące się drobną sprzedażą, zatrudniające prócz właściciela lub zastępującego dorosłego członka jego rodziny najwyżej jednego dorosłego, najemnego subjekta handlowego i utrzymujące nie więcej, niż dwa oddzielne składy **przy zakładzie handlowym**, przy IV. zaś dokonujące drobnych sprzedaży z pomieszczeń, nie posiadających wyglądu i charakteru pokoju) dalej przedsiębiorstwa drobnej sprzedaży mięsa, zakłady handlu towarowego, należące do spółdzielni, zakłady dla sprzedaży napojów chłodzących, księgarnie, magle i maszyny do czesania wełny. (Skup zawodowy nie podpada pod ryczałt.).

c) VI. VII. VIII. kat. przedsiębiorstwa przemysłowe kopalń węgla, gorzelń i browarów, olejarni, fabryk wódek, miodosytni, przedsiębiorstw wodociągowych itp. wyliczonych szczegółowo w części II-giej lit. C. rozdziału 1 do XVIII.

d) **VIII. kat. przem. młyny mączne**, których suma średnic wszystkich par żaren nie przekracza 11 i pół mtr. oraz VIII. kat. przędzalnie, farbiarnie, walcownie żelaza, stali, cynku i miedzi, fabryki drutu, rur, maszyn, odlewnie miedzi i bronzu, zakłady wytapiania tłuszczów, fabryki ekstraktów z tłuszczów i olejów, margaryny, mydła, stearyny, garbarnie, fabryki art. chemicznych, kosmetycznych, aptecznych, farb, ekstraktów farbiarskich, lakierów terpentynowych, laku, szuwaksu, rafinerji nafty, olejów mineralnych, smarów, parafiny itp.

e) Przedsiębiorstwa przem. VIII. kat. nie wymienione powyżej oraz zajęcia rzemieślnicze, rękodzielnicze, dorożkarstwo i furmaństwo, o ile zatrudniają nie więcej, niż 1 najemnego pracownika, **korzystają ze znacznej ulgi podatkowej** o tyle, iż **ryczałt ich bez względu na wysokość prawomocnie ustalonego za 1930 i 1931 obrotu wynosi zł. 17.60 na rzecz Skarbu Państwa** (oraz zł. 4.— na rzecz gminnego podatku).

JAKIE PRZEDSIĘBIORSTWA NIE PODPADAJĄ POD RYCZAŁT?

a) Powstałe po dniu 31 grudnia 1930; musi to być przedsiębiorstwo faktycznie **nowopowstałe, gdyż** w wypadku, jeżeli przed tą datą tosamo przedsiębiorstwo już istniało **pod inną firmą** lub prowadzone **było przez inną osobę i nie zmieniło zakresu oraz przedmiotu swojej działalności**, wówczas nie uważa się go za „nowopowstałe“ i mimo zajścia wymienionych okoliczności **korzysta z ryczałtu**. — Przepisu tego nie zawierało rozporządzenie o zryczałtowaniu z 4 lutego 1932 i uważać je należy za korzystne dla podatników, z którego będzie mogła korzystać wielka ilość kupców, którzy z różnych powodów zmuszeni byli firmę zmienić lub przedsiębiorstwo odstąpić innej osobie.

b) **Spółki akcyjne.** Spółki z ogr. odp. i inne osoby prawne, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań.

c) Przedsiębiorstwa, które do dnia 15 marca

1934 roku złożą właściwemu urzędowi skarbowemu pisemne oświadczenie o prowadzeniu od początku 1934 prawidłowych lub uproszczonych ksiąg handlowych. (Zrezygnują więc z ryczałtu te przedsiębiorstwa, pod ryczałt podpadające, które spodziewają się wykazania swemi księgami, iż ich obroty w r. 1934 będą niższe aniżeli przeciętna obrotów za 1930 i 1931.

d) Przedsiębiorstwa, których przeciętny obrót towarami podlegającymi **scalonemu** podatkowi przemysłowemu **przekraczał** w stosunku rocznym za lata podatkowe 1930 i 1931 — 50 proc. ogólnego obrotu. W wypadku tym nastąpi indywidualne opodatkowanie. Niezawodnie ukażą się jeszcze w tej sprawie bliższe wyjaśnienia, w jaki sposób ustalić dla przedsiębiorstw, trudniących się w latach 1930 i 1931 handlem wyrobów monopolu tytoniowego i spirytusowego, cukru, cementu itd., fakt, iż podówczas obrót ze sprzedaży tych towarów przekraczał 50 proc.

O ile zaś obrót ze sprzedaży tych towarów (podlegających scaleniu) był w latach 1930 i 1931 niższy, niż 50 proc. **ogólnego** obrotu, natenczas **obniży** się ryczałtowo ustaloną należność podatkową o 20 **proc.** (vide taryfa).

WYSOKOŚĆ OPODATKOWANIA

wskazuje poniżej zamieszczona taryfa. Zauważyć należy, że podczas, gdy taryfa z 4. II. 1932 zawierała 43 pozycje, ustalające należności podatkowe od każdego tysiąca, to obecna zawiera tyko 13 pozycyj, gdyż w każdą objęto po 3.000 zł. Skutkiem tego wypadnie podatek tegoroczny dla podatników, których przeciętna obrotów z 1930/31 zbliżona jest do **najniższej** granicy danej pozycji **wyżej** aniżeli za lata 1932/33, podczas, gdy obroty zryczałtowane górnych granic danej pozycji wypadają **niżej**.

Grupa	Przeciętny roczny obrót ponad	do	Podatek na rzecz Skarbu Państwa	10% dodatek	Razem na rzecz Skarbu Państwa	Całość wraz z 25% pod. komunalnym wynosi
	w złotych					
1		3.000	25.—	2 50	27.50	**33.75**
2	3.000	6.000	45.—	4.50	49.50	**60.75**
3	6.000	9.000	75.-	7.50	82.50	**101.25**
4	9.000	12.000	105.—	10.50	115.50	**141.75**
5	12.000	15.000	135.—	13.50	148.50	**182.25**
6	15.000	18.000	165.—	16 50	181.50	**222.75**
7	18.000	21.000	195.—	19.50	214.50	**263.25**
8	21.000	24.000	225.—	22.50	247.50	**303.75**
9	24.000	27.000	255.—	25.50	280.50	**344.25**
10	27.000	30.000	285.—	28.50	313.15	**384.75**
11	30.000	35.000	325.—	32.50	357.50	**438.75**
12	35.000	40.00Q	375.—	37.50	412.50	**506.25**
13	40.000	45.000	425.—	42.50	467.50	**573.75**

W zasadzie każdemu przedsiębiorstwu obowiązany jest właściwy Urząd Skarbowy obliczyć i wymierzyć przypadający ryczałt, o ile przedsiębiorstwo to odpowiada wymogom wyżej wyłuszczonym. W wypadku jednak, gdy się dowodnie okazało, iż dane przedsiębiorstwo w latach 1932 i 1933 osiągnęło o 50 **procent wyższy** obrót aniżeli wypadający na podstawie przeciętnej z lat 1930/31, może Urząd Skarbowy wyłączyć z pod ryczałtowego wymiaru dane przedsiębiorstwo i dokonać wymiaru indywidualnego.

Np. obrót prawomocny za	1930	wynosi	20.000
„ „ „	1931	„	35.000
		razem	55.000

czyli przeciętny obrót zł. 27.500. Urząd posiada jednak dowody na to, że w latach 1932 lub 1933 obroty wynosiły po 45.000 (obroty t. j. utargi, a nie zakupy), wówczas może odmówić ustaleniu zryczałtowaniu.

Również w tym wypadku przedsiębiorstwo będzie wykreślone z listy przedsiębiorstw, opłacających zryczałtowany podatek przemysłowy, gdy okaże się, że dane przedsiębiorstwo powinno z powodu swojego **charakteru i rozmiarów „być zaopatrzone" w świadectwo przemysłowe kategorji wyższej,** aniżeli ustalonej dla przedsiębiorstw, podpadających pod ryczałt. — A więc n. p. jeżeli stwierdzonem będzie, że powinno mieć II. kateg. handl., gdyż trudni się

sprzedażą hurtową, względnie zatrudnia większą ilość pracowników. — W tem miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, że Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 6. grudnia 1933, L. D. V. 53573/4/33 zezwoliło na nabycie na 1934 świadectw przemysłowych III kateg., (zamiast ustawowo właściwej II kat.) tym przedsiębiorstwom, których obrót prawomocnie ustalony za r. 1932 nie przekraczał 40.000 zł. Gdy zaś z brzmienia rozporządzenia o zryczałtowanym podatku przem. jasno wynika, że decydującem jest, „w jakie świadectwo przem. przedsiębiorstwo powinno być zaopatrzone“, przeto — zdaniem naszem — nie ulega wątpliwości, iż przedsiębiorstwo, o którem mowa t. z. mimo, iż trudnić się będzie w r. 1934 hurtową sprzedażą na podstawie III kat. (gdyż jego obrót za 1932 r. został prawomocnie ustalony na sumę niższą, niż 40.000), **będzie podpadało pod zryczałtowany podatek przemysłowy na rok 1934.**

W JAKICH WYPADKACH ODWOŁANIA MAJĄ WIDOKI SKUTECZNOŚCI?

W zasadzie można od nakazów płatniczych na podatek zryczałtowany wnosić odwołania. Nie będą one jednak skuteczne w wypadkach, gdy wymiar ustalony zostanie **zgodnie** z przepisami, t. z. przeciętna będzie przyjęta na podstawie **prawomocnych** wymiarów za r. 1930 i 1931.

Natomiast odniosą one życzony przez podatnika skutek, jeżeli:

a) **pociągnięto** przedsiębiorstwo do ryczałtu **wbrew przepisom;**

b) jeżeli **wymiar dokonany** został **niezgodnie** z powyższymi wymogami;

c) jeżeli Urząd Skarbowy bez konkretnych podstaw **odmówi zryczałtowaniu**, twierdząc, iż obroty w latach 1932 lub 1933 przekraczały o przeszło 50% obrót przeciętny, ustalony na lata 1930 i 1931.

d) jeżeli zaliczono przedsiębiorstwo do niewłaściwej, (a więc w zasadzie: wyższej) grupy.

JAK POSTĄPIĆ WINNI PODATNICY, KTÓRYCH ODWOŁANIA ZA LATA 1930 i 1931 JESZCZE NIE ZOSTAŁY PRAWOMOCNIE ZAŁATWIONE?

Wymiary zryczałtowane ustalane są — jak już wiemy — na podstawie wymiarów za **te** lata. W wypadkach zaś, gdy podatnik jeszcze nie otrzymał decyzji Komisji Odwoławczej za te lata, zniżającej pierwotne ustalenia, lecz decyzje te w przyszłości otrzyma, wówczas właściwe Urzędy skarbowe **w przyszłości z urzędu sprostują** (t. j. zredukują) ryczałty, wzgl. rzeczą podatnika będzie zwrócenie się z prośbą w tym kierunku do Urzędów skarbowych. Taką była też dotychczasowa praktyka i niewątpliwie — zdaniem naszem — nie zachodzi potrzeba w takich (stosunkowo nieznacznej ilości) wypadkach wnosić odwołań z powodu ustalenia ryczałtu wbrew przepisom § 1 punkt 1 d) („prawomocne“). Zaznaczamy, że takiem jest **nasze zdanie** i taką była praktyka i starać się będziemy zasięgnąć autorytatywnych wyjaśnień, aby na czas ewentualnie zwrócić uwagę na konieczność rekurowania w takich wypadkach.

Oprócz odwołań, przewiduje rozporządzenie, o którem mowa — również **„zażalenia“** w wypadkach, gdy **mimo posiadania przez podatnika warunków, kwalifikujących go do zryczałtowanego podatku przemysłowego Władza wymiarowa takowego nie wymierzyła i nakazu płatniczego nie doręczyła.**

TERMIN WNOSZENIA ODWOŁAŃ i ZAŻALEŃ.

Rozporządzenie przewiduje, iż wymiary, dokonane i nakazy płatnicze rozesłane zostaną **do dnia 31. marca b. r.** Prócz tego będą płatnicy uwiadomieni o dniu rozesłania nakazów zapomocą obwieszczeń. Przyjmując powyższy termin za pewnik i ostatnią datę rozesłania wzgl. doręczenia nakazów, ustala rozporządzenie termin dla wnoszenia odwołań i zażaleń **na 1 miesiąc, t. j. najdalej do dnia 1. maja 1934 r.** Kto więc przed np. 15. kwietnia b. r. nie otrzyma nakazu na zryczałtowany podatek przem., a jego zdaniem powinien być do ryczałtu zaliczony, winien we własnym interesie zwrócić się o wyjaśnienie do Urzędu skarbowego i na tej podstawie ewentualnie wnieść odwołanie, wzgl. zażalenie **przed 1. maja b. r.**, nie czekając na doręczenie nakazu płatniczego. **Przekroczenie bowiem prekluzyjnego terminu (1 maja), narazić go może na utratę prawa rekurowania, względnie żalenia się.**

Odwołania i zażalenia rozpatrywać będą właściwe Komisje Odwoławcze.

TERMINY PŁATNOŚCI PODATKU ZRYCZAŁTOWANEGO.

Podatek płatny jest w czterech równych ratach w następujących terminach. 15. kwietnia, 15. lipca, 15. października i 15. grudnia 1934 r.

JÓZEF HIMMELBLAU.

Sprawy celno-przywozowe.

Import towarów reglementowanych.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie zawiadamia firmy interesowane, że w czasie do 27 lutego b. r. przyjmować będzie podania o zezwolenie na przywóz towarów reglementowanych z kontygentów na czasokres marzec-kwiecień b. r. (t. zw. kontygenty kryzysowe).

Znakowanie towarów przy imporcie do Chin.

Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie zawiadamia eksporterów zainteresowanych wywozem na rynek chiński, że rozporządzenie o przymusie znakowania towarów importowanych do Chin, wejdzie w życie z dniem 1-go lipca b. r.

Sprawy kolejowe.

ULGI TARYFOWE PRZY PRZEWOZIE MASZYN ROLNICZYCH.

W przeprowadzonej w roku ubiegłym rewizji kolejowych taryf drobnicowych, przewóz maszyn rolniczych został zaliczony do klasy taryfowej I-szej, a więc najdroższej.

Stanowiło to dość duże utrudnienie w obrocie temi maszynami, który odbywa się obecnie nie w drodze większych transportów, lecz w drodze wysyłania odbiorcy poszczególnych sztuk.

Ministerstwo Komunikacji uwzględniając postulaty Związku Przemysłu Metalowego w tej sprawie, wydało rozporządzenie, którego mocą przesyłki wszelkich maszyn rolniczych korzystają z II-giej klasy taryfy drobnicowej.

Z życia organizacji.

We wtorek, dnia 20 bm. odbył się w lokalu Krak. Stowarzyszenia Kupców pierwszy „wieczór towarzyski", zainicjonowany jako stała impreza przez ruchliwą sekcję odczytowo-towarzyską. Że wieczory te cieszyć się będą wielką popularnością i mają wszelką rację bytu, wykazał to I-szy wieczór, który zgromadził stosunkowo wielką ilość członków Stowarzyszenia i ich rodzin. Wśród miłej pogawędki, gier towarzyskich i nader udanych występów artystki rewjowej upłynęło zebranym kilka beztroskich godzin. Najbliższy „wieczór towarzyski" odbędzie się we wtorek 27 bm., na który gospodarze lokalu przygotowują szereg atrakcyj.

O liczne odwiedziny uprasza się Członków Stowarzyszenia i wprowadzonych przez nich gości.

Kronika.

Z CYKLU WYKŁADÓW ŻYDOWSKIEJ SZKOŁY HANDLOWEJ.

Dnia 24 lutego br. odbędzie się w lokalu Szkoły Kraków, Mikołajska 9, odczyt mgr. A. Nattla, prof. Żyd. Szkoły Handlowej n. t.: „Księgowość uproszczona".

Dnia 26 lutego br. odbędzie się odczyt Dra St. Mandelbauma, prof. Żyd. Szk. Handlowej n. t. „Prawo władz skarbowych oraz władz ubezpieczalni społecznych do rewizji ksiąg handlowych".

Początek wykładów o godz. 8 wiecz. Wstęp wolny, po odczycie dyskusja.

W SPRAWIE CENNIKA PRZYBORÓW PIŚMIENNYCH.

W ubiegłym tygodniu otrzymała większość członków Sekcji papierniczej cennik Naczelnego Komitetu Zrzeszeń Gałęzi Piśmienn.-Papierniczej, podający najniższe ceny sprzedaży papierów, atramentów itd.

Ceny te są o 20—25% wyższe od dzisiejszych cen detalicznych. Ma się rozumieć, iż jest niemożliwem utrzymanie tego cennika, gdyż żaden konsument nie zgodzi się na płacenie w dzisiejszych kryzysowych czasach, wyższych cen.

Cennik powinien obowiązywać od dnia 20. II. br.

Członkom naszej sekcji przypominamy, iż aż do dalszych dyspozycji nie należy podpisywać deklaracji przystąpienia do N. K.

SKRZYNKA ZAPYTAŃ SEKCJI PAPIERN.—PIŚMIENNICZEJ:

Chcąc ułatwić naszym członkom bojkot towarów niemieckich, otwieramy skrzynkę zapytań w sprawie poszukiwanych i posiadanych na składzie **starych zapasów**, pochodzenia niemieckiego.

Istnieje cały szereg kupców, którzy posiadają jeszcze stare zapasy art. niemieckich, niezbędnych w naszej branży. Kupców tych prosimy o podanie ilości i określenie gatunków wspomnianych artykułów.

Zapytania w powyższych sprawach będziemy umieszczali bezpłatnie w „Przeglądzie Kupieckim". Odpowiedzi pisemne nastąpią tylko w wypadku nadesłania znaczków na odpowiedź.

KTO POSIADA?

1) Reliefy (aniołki i td.) L. & B.?

2) Tusz hektograficzny Dornera?

3) Koronki kredensowe (Spitzenpapiere) szerokie. Tło białe?

HANDEL KOMPENSACYJNY.

Izba przemysłowo-hndlowa w Krakowie zawiadamia zainteresowanych o wejściu w życie nowej Instrukcji Ministerstwa Przemysłu i Handlu, dotyczącej obrotu kompensacyjnego z niektóremi krajami pozaeuropejskiemi. Instrukcja normuje procedurę składania przez eksporterów dowodów wywozu, warunki, jakim winien odpowiadać wywóz kompensacyjny, sposób określania wartości towaru itp.

Bliższych informacyj zasięgnąć można w biurze Izby w godzinach urzędowych.

W SPRAWIE CLENIA TOWARÓW PODPADAJĄCYCH POD POSTANOWIENIA TRAKTATU PREFERENCYJNEGO POLSKO - AUSTRJACKIEGO.

Jak wiadomo, towary korzystające z ulg celnych, przewidzianych powyższym traktatem musiały być dotychczas clone w Urzędzie Celnym w Zebrzydowicach. Ostatnio na skutek postulatów wysuniętych przez sfery przemysłowe i handlowe, polskie Ministerstwo Skarbu upoważniło **wszystkie polskie urzędy celne I. klasy** do clenia produktów austrjackich, podpadających pod postanowienia wspomnianej konwencji preferencyjnej. Wobec tego odpada dla kupiectwa przymus clenia wchodzących w rachubę przesyłek w Zebrzydowicach, gdyż oclenia te mogą odbywać się tak jak dawniej w najbliższym, a przeto najdogodniejszym dla interesanta urzędzie celnym.

UPADŁOŚĆ PRZESZKODĄ W UZYSKANIU OBYWATELSTWA.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało zarządzenie w przedmiocie ścisłego sprawdzania kwalifikacyj osób, ubiegających się o uzyskanie obywatelstwa polskiego na podstawie 10-letniego zamieszkania w kraju. W myśl tego zarządzenia zwracana będzie szczególna uwaga, czy petent w powyższym okresie nie znajdował się na listach osób upadłych. W związku z tem, przy składaniu podań o nadanie obywatelstwa polskiego należy załączyć zaświadczenie Wydziału Handlowego właściwego Sądu Okręgowego, stwierdzające, że petent nie figuruje na liście upadłych. Pozatem żądane będzie również wykazanie się z opłacenia wszystkich zaległości podatkowych na rzecz Skarbu Państwa.

EWIDENCJA UPADŁOŚCI.

Zakres działalności powołanego ostatnio do życia biura Inspekcji Finansowej Przemysłu i Handlu obejmuje m. in. prowadzenie ewidencji upadłości, nadzorców sądowych i układów w postępowaniu zapobiegawczem. Celem umożliwienia tej instytucji należytej działalności Ministerstwo Sprawiedliwości zarządziło, by sądy zawiadamiały ją o wdrożeniu postępowania upadłościowego, zapobiegawczego i układowego w każdym wypadku gdy chodzi o spółki akcyjne i inne przedsiębiorstwa przemysłowe, handlowe i górnicze o większem znaczeniu gospodarczem.

POROZUMIENIE FABRYK WYROBÓW OCYNKOWANYCH.

Dnia 14 bm. nastąpiło notarjalne podpisanie umowy przez członków porozumienia krajowych wytwórni blachy ocynkowanej w sprawie sprzedaży tego artykulu na rynku wewnętrznym. Do porozumienia przystąpiły następujące firmy: Polskie Zakłady Przemysłu Cynkowego w Będzinie, Cynkownia Warszawska, Śląski Przemysł Cynkowy w Kostuchnie, Górnośląskie Zjednoczenie Huty Królewska i Laura, oraz Modrzejowskie Zakłady Górniczo - Hutnicze w Sosnowcu. Formą prawną nowej organizacji jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która siedzibę ma w Katowicach. Umowa obowiązywać będzie do dnia 31 grudnia 1935 r. Ponadto w tym samym dniu podpisany został przez uczestników porozumienia regulamin, normujący poza udziałami poszczególnych wytwórni w zbycie, sprawy sprzedaży oraz rozliczeń jak również sprawę załatwienia ewentualnych sporów. Ceny pozostały bez zmiany, natomiast uchwalono, że podstawę frachtową stanowić będzie podobnie jak to ma miejsce od szeregu lat w stosunku do wytworów walcowniany̨ch stacja — Chebzie na Górnym Śląsku.

JEDNOLITE CENY KLEPEK BUKOWYCH NA BECZKI.

Ostatnio odbyły się dwa zjazdy fabrykantów klepek bukowych na beczki do masła. Pierwszy zjazd odbył się w Warszawie, następny — w Poznaniu.

Tematem obrad było zawarcie porozumienia co do warunków sprzedaży na rynku wewnętrznym, dotychczas niezorganizowanym i chaotycznym. W wyniku zjazdów ustalono jednolity cennik sprzedaży na komplety beczkowe 50 kg. w wysokości zł. 1.60 za II kl. i zł. 22.20 za I kl., za gotowe beczki zaś zł. 2.50 i zł. 350. za sztukę. Nie osiągnięto jednak porozumienia co do terminu, od którego nowe ceny mają obowiązywać, z uwagi na to, że niektóre składalnie mają jeszcze duże zapasy klepek zakupionych po starych, niższych cenach. Dla tych remanentów postanowiono przestrzegać następujących cen minimalnych: zł. 1.90 wzgl. 2.90 za beczkę.

Porozumienie nosi tymczasem charakter luźny i nie przewiduje sankcyj. Poza porozumieniem stoi jedna z dużych beczkarni małopolskich.

obrotu i podatku dochodowego są następujące: a) dla osób fizycznych i spadków wakujących — 1-go marca, b) dla osób prawnych — 1-go maja każdego roku.

Władze skarbowe, do których należy wymiar podatku, mają prawo (lecz nie obowiązek) żądać ze strony płatnika oraz innych osób wszelkich wyjaśnień dla ustalenia podstawy wymiaru podatku. Natomiast w tym wypadku, gdy płatnik, prowadzący księgi handlowe lub gospodarcze, złożył na czas zeznanie, a władza podatkowa ma wątpliwość, dotyczącą dokładności lub prawdziwości jego zeznania jest ona zobowiązana, wskazując na konkretne okoliczności, wezwać płatnika do uzupełnienia, wyjaśnienia lub sprostowania zeznania. Obowiązek przedstawiania wątpliwości przez władzę wymiarową ma miejsce również i w tym wypadku, gdy wymiar dotyczy nowego, nieobjętego zeznaniem źródła, podlegającego opodatkowaniu.

Księgi handlowe i gospodarcze, prowadzone prawidłowo i rzetelnie, stanowią dowód zupełny dla wymiaru podatków. Za prawidłowe uważa ordynacja księgi prowadzone w myśl przepisów obowiązującego kodeksu handlowego oraz zasad księgowości i zwyczajów handlowych. Księgi handlowe uproszczone czynią również zadość postulatowi prawidłowości. Natomiast za rzetelne uchodzą księgi prowadzone zgodnie z rzeczywistością. W wypadku, gdy władza wymiarowa nie przyjmie ksiąg za podstawę przy wymiarze podatku, zobowiązaną jest o tem zawiadomić płatnika jednocześnie z doręczeniem nakazu płatniczego, przyczem w zawiadomieniu takiem winny być wyszczególnione materjalne i formalne zarzuty, uzasadniające nieprzyjęcie ksiąg.

Po dokonaniu wymiaru, władza podatkowa doręcza płatnikowi nakaz płatniczy, zawierający m. in. podstawę wymiaru, wysokość oraz termin płatności podatku. Prawo do uskutecznienia wymiaru podatku ulega przedawnieniu z upływem 5-ciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy. W wypadku, gdy przedawnienie prawa do wymiaru podatku było przerywane przez postanowienia władz skarbowych, zakomunikowane płatnikowi, celem dokonania wymiaru podatku, przedawnienie takie następuje jednak nieodwołalnie, o ile płatnik nie otrzymał od władzy wymiarowej nakazu płatniczego w przeciągu 10-ciu lat od upływu roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy.

W postępowaniu odwoławczem wprowadza ordynacja zasadę jawności, wyrażającą się w tem, że władze skarbowe obowiązane są nietylko do ustnego informowania płatników o podstawach wymiaru, lecz także do udzielania uzasadnień wymiaru na piśmie, przyczem to ostatnie może nastąpić jedynie na skutek wniesionej w przewidzianym terminie prośby pisemnej płatnika oraz na jego koszt. Wniesienie prośby o wydanie uzasadnienia wymiaru przerywa bieg terminu odwoławczego do dnia, w którym uzasadnienie zostanie doręczone.

Odwołania do komisji odwoławczej mogą być składane tylko na piśmie i to za pośrednictwem tej władzy, która wydała orzeczenie. Na poparcie twierdzeń zawartych w odwołaniu, płatnik nie może ze skutkiem powoływać się, bez przyjęcia jego usprawiedliwienia, na dowody, których nie przedstawił na wezwanie władzy skarbowej. Ponadto płatnik ma prawo składania ustnych wyjaśnień przed komisją odwoławczą, o ile przy wniesieniu odwołania uiści w tym celu specjalną opłatę w wysokości ½% kwoty spornego podatku, jednak nie mniej niż 2 zł, a nie więcej niż 50 zł. W razie całkowitego lub częściowego uwzględnienia odwołania, opłata powyższa podlega zwrotowi. Projekt ordynacji przewiduje również prawo urzędów skarbowych do rozstrzygania we własnym zakresie odwołań w tych wypadkach, gdy w wyniku całkowitego lub częściowego uwzględnienia odwołania, zmniejszenie kwoty podatkowej nie przekroczy zł 300.— Od orzeczenia urzędu skarbowego płatnik może wnieść w ciągu 14-tu dni nowe odwołanie do komisji odwoławczej.

W orzeczeniu, nie uwzględniającem całkowicie lub częściowo odwołania, powinna władza odwoławcza, w odpowiedzi na konkretne zarzuty odwołania, podać do wiadomości płatnika faktyczne i prawne motywy orzeczenia. Od orzeczenia komisji odwoławczej może zarówno płatnik jak i przewodniczący komisji odwoławczej wnieść skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Przedstawiony zakres postępowania wymiarowo-odwoławczego ma w myśl projektu wejść w życie z dniem 1-go października b. r.

Sprawy podatkowe

JAKIE KSIĘGI BUCHALTERYJNE SĄ ODRZUCANE PRZEZ WŁADZE?

Organizacje kupieckie opierające się na podstawie informacyj swych członków, zestawiły spis usterek formalnych w prowadzeniu księgowości, które powodują odrzucenie ksiąg buchalteryjnych przez władze skarbowe.

Do usterek tych należą: zapisy ołówkiem, podsumowanie ołówkiem, podskrobywanie cyfr, pisanie między brzegami i na brzegach, zostawianie pustych linji, nieprowadzenie ksiąg a jour, opóźnienie zapisów, niezachowanie chronologji w zapisach, brak szczegółowych danych w inwentarzu, niewpisanie inwentarza do księgi inwentarzowej, niepodpisanie inwentarza, brak księgi inwentarzowej, brak dowodów kasowych na zakup bądź brak salda kredytowego kasy, księgowanie zakupu towaru po zapłaceniu rachunku, niesporządzenie bilansu otwarcia, niewskazanie nazwisk prywatnych dyskonterów, niepoświadczenie ksiąg co roku, sporządzenie remanentu niezgodnie z zasadami buchalterji i kupieckiemi.

KOSZTY SKREŚLENIA HIPOTECZNEGO ZABEZPIECZENIA PODATKÓW PONOSI PŁATNIK

Władze skarbowe zabezpieczyły w wielu przypadkach należności swe z tytułu podatku majątkowego na hipotece płatników. Obecnie płatnicy domagają się skreślenia hipoteki w rezultacie zapłacenia lub też umorzenia części podatku. Ministerstwo Skarbu zawiadomiło izby skarbowe, iż skreślenie zabezpieczenia hipotecznego nastąpić może tylko wówczas, jeśli płatnik zwróci koszty zabezpieczenia oraz uiści koszty skreślenia. Dopiero po wpłacie odnośnych kwot władze skarbowe wystąpić mogą do sądów z odpowiednim wnioskiem hipotecznym.

Władze skarbowe pokrywać mają koszty zabezpieczenia i skreślenia hipotecznego tylko w tym przypadku, gdy z powodu mylnej interpretacji przepisów zabezpieczone zostały niesłusznie wymierzone podatki lub grzywny, albo gdy wskutek pomyłek zabezpieczono zaległości, faktycznie nieistniejące.

PODATEK OD LOKALI A PLACE SKŁADOWE.

Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że decydującą okolicznością dla oceny, czy plac składowy stanowi przedmiot podatku od lokali, jest miejsce położenia zakładu handlowego, przeprowadzającego tranzakcje towarami, złożonemi na tym placu.

Zakład handlowy poza innemi wypadkami może zajmować lokal:

1) w budowli wzniesionej specjalnie dla zakładu handlowego na samym placu składowym;

2) w budowli położonej poza posiadłością, w obręb której wchodzi plac składowy.

W wypadku pod 1) plac jest przynależnością lokalu handlowego jako stanowiący z nim organiczną całość.

W następstwie tego plac ten stanowi wraz z lokalem przedmiot podatku od lokali, gdyż przedmiotem opodatkowania są wszelkiego rodzaju lokale wraz z przynależnościami, jak piwnice, ogrody itp. Wówczas bowiem plac składowy, jakkolwiek ze względu na swój rozmiar stanowić może wyższą wartość czynszową, niż sam lokal, jest przynależnością lokalu handlowego.

W wypadku zaś wymienionym pod 2) plac składowy nie może podlegać podatkowi od lokali, gdyż nie stanowi przynależności lokalu handlowego ze względu, że lokal ten znajduje się w obrębie innej posiadłości, aniżeli plac składowy.

Plac ten jako zajęty na skład towarowy, podlega tylko państwowemu podatkowi od nieruchomości. (Okólnik L. D. V. 28538/3/33).

POŻYCZKA NARODOWA A PODATEK DOCHODOWY.

Ministerstwo Skarbu wyjaśniło co następuje: Art. 8 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 5. IX. 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz: 503), stanowiąc: iż „obligacje 6 proc. pożyczki wewnętrznej oraz przychody z tych obligacyj zwolnione są od wszelkich podatków i danin państwowych oraz samorządowych" — nie upoważnia do wyłączania z dochodu podatkowego sum, wyłożonych na nabycie wspomnianych obligacyj, które jako składniki majątku przedsiębiorstwa, winny być wykazywane w stanie czynnym jego bilansu. Odpisywanie zatem sum, wydatkowanych z tytułu pożyczki, na ciężar rachunku strat i zysków nie znajduje uzasadnienia w przepisach art. 6 oraz 8 pkt. I. ustawy o państwowym podatku dochodowym.

ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWE DLA SKŁADÓW DESEK.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie zwróciła się do Izby Skarbowej Grodzkiej z prośbą o wyjaśnienie podległym urzędom skarbowym, że robotnicy, zatrudniani dorywczo w składach desek przy wyładowywaniu, układaniu i sortowaniu desek, nie mogą być uważani za subjektów w rozumieniu ustawy o podatku przemysłowym i, że sam fakt ich zatrudnienia nie uzasadnia obowiązku wykupienia przez dane przedsiębiorstwo świadectwa przemysłowego II. kategorji handlowej.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman.
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.